

Sr. Xefe Territorial de A Coruña
Consellería de Economía, Emprego e
Industria
Xunta de Galicia

D. Serafín J. González Prieto, Presidente da SGHN, en relación co Acordo do 19 de xuño de 2017, da Xefatura Territorial da Coruña (Consellería de Economía, Emprego e Industria), polo que se somete a información pública a solicitude de autorización administrativa previa, a declaración de utilidade pública, en concreto, e a necesidade de urxente ocupación que iso implica, a autorización administrativa de construción, o proxecto sectorial de incidencia supramunicipal e o estudo de impacto ambiental do proxecto modificado do parque eólico Mouriños, nos concellos de Cabana de Bergantiños e Zas, na provincia da Coruña (expediente IN661A 2011/10-1),

EXPÓN:

1. Que en 1996 a Consellería de Industria e Comercio encargou a realización do Proxecto de Ordenamento Eólico de Galicia (tamén chamado Plan Eólico Estratéxico de Galicia) á empresa privada APASA-GAMESA, que se converteu así en xuíz e parte ao ter naquela data o 22% da potencia eólica concedida en Galicia. A consecuencia directa foi que na planificación eólica de Galicia se primasen os intereses empresariais obviando ou minusvalorando os criterios ambientais. Ademais, os impactos ambientais agraváronse ao aceptar as Consellerías de Industria e de Medio Ambiente a tramitación fragmentada de pequenos parques eólicos “virtuais” próximos ou adxacentes, a miúdo dunha mesma empresa, evitando así a avaliación dos efectos acumulativos e sinérxicos dos parques eólicos “reais” sobre o medio natural.
2. Que a conclusión do exhaustivo traballo de Atienza et al. (2011) é que *“los parques eólicos no están sendo evaluados de forma adecuada y eso conlleva la autorización de muchos parques que están provocando elevados impactos ambientales”*.
3. Que calquera novo proxecto de parque eólico deba contemplar non só a mellor tecnoloxía dispoñible como pretenden as empresas solicitantes, senón tamén a súa actualización ambiental para corrixir os erros cometidos no pasado e conseguir que, ademais de renovable, a enerxía eólica en Galicia sexa o máis “amigable” posible co medio natural.
4. Que o documento sometido a información pública:
 - a. Avaliou de xeito moi incorrecto o impacto do parque eólico sobre a paisaxe:
 - Ao considerar nas análises de cuncas visuais unha altura media do aeroxeneradores de só 84 m (a altura ata o buxe) e non a altura total real dos aeroxeneradores (151 m na posición máis alta das pas dos rotores).
 - Ao non avaliar o impacto paisaxístico do parque eólico dende un dos miradores naturais máis coñecidos e apreciados da contorna: o situado no cumio do Monte Branco.
 - b. Avaliou de xeito claramente deficiente a fauna de aves e quirópteros, e por tanto o impacto potencial do parque eólico sobre eles, pois os traballos de campo se realizaron só nun mes (setembro de 2016) e non ao longo dun período anual completo.
 - c. Pretende facer pensar que a mortalidade de vertebrados voadores por colisión contra os aeroxeneradores será moi baixa pero, en base as estimacións de Atienza et al. (2011) de que entre aves e morcegos en España morren de 153 a 551 individuos/Mw/ano, a mortalidade de vertebrados voadores ocasionada polas instalacións eólicas proxectadas (con 9,61 Mw) estaría entre 1470 e 5295

individuos anualmente.

- d. Contempla un Plan de Vixilancia Ambiental (visitas quincenais de marzo a outubro e mensuais o resto do ano) manifestamente insuficiente para avaliar a mortalidade de aves e quirópteros por colisión contra os aeroxeneradores, que require prospeccións quincenais en inverno, semanais en primavera e outono, e cada dous días en verán (véxanse Atienza et al., 2011; González et al. 2013).
5. Que as enormes dimensións das torres (84 m ata o buxe) e dos rotores (132 m de diámetro) fan esperable:
 - a. Un importante impacto visual nunha zona de moi elevada calidade paisaxística.
 - b. Unha importante afección sobre a fauna de aves e quirópteros pois diversos autores teñen alertado de que no caso de aumentar máis a altura dos aeroxeneradores podería aumentarse a taxa de mortalidade ao interceptar a altura de voo das aves que realizan migracións nocturnas (Atienza et al., 2011).
6. Que unha mínima reflexión a propósito do nome do Ray-grass INGLÉS (*Lolium perenne*) debera levar aos redactores do proxecto a considerar que dita especie non é axeitada para revexetar un espazo natural en GALICIA.

Por todo o cal,

SOLICITA:

1. Que o Estudio de Impacto Ambiental avalíe con detalle e rigor as posibles afeccións do proxecto sobre:
 - a. Hábitats de conservación prioritaria na UE (DC 92/43/CEE) e, consecuentemente, adapte o proxecto para evitalos totalmente pois non existen razóns imperiosas de interese público de primeiro orden (artigo 6 da DC 92/43/CEE, artigo 45 da Lei estatal 42/2007) para que sexan afectados por un proxecto de parque eólico.
 - b. Hábitats de interese comunitario (DC 92/43/CEE) e estudie alternativas para minimalos canto sexa técnica e ambientalmente posible.
 - c. A paisaxe dende os miradores naturais máis coñecidos e apreciados da contorna, nomeadamente o situado no cumio do Monte Branco e tendo en conta a altura total real dos aeroxeneradores (151 m).
2. Que o Estudio de Impacto Ambiental avalíe con detalle e rigor as posibles afeccións do proxecto sobre TODAS as especies incluídas no anexo I da Directiva Aves, na Directiva 92/43/CEE, no *Catálogo Español de Especies Amenazadas* (Real Decreto 139/2011) e no Catálogo Galego de Especies Ameazadas (Decreto 88/2007) presentes na zona e contemple a adaptación do proxecto para evitalas totalmente no caso de especies de interese comunitario e/ou en perigo de extinción, pois non existen razóns imperiosas de interese público de primeiro orden (artigo 6 da DC 92/43/CEE, artigo 45 da Lei estatal 42/2007) para que sexan afectados por un proxecto de parque eólico, ou para mitígalas no caso das restantes especies catalogadas. Ademais, no caso de especies catalogadas como vulnerables ou en perigo de extinción, o EIA debería:
 - a. Adaptar o trazado dos viais e emprazamento dos aeroxeneradores para evitar afeccións á flora.
 - b. Avaliar alternativas e medidas correctoras para minimizar a mortalidade de anfibios, réptiles e micromamíferos nos viais de acceso por atropelo e atrapamento en gabias, taxeadas, pasos canadienses, etc.
 - c. Avaliar alternativas e medidas correctoras para minimizar a mortalidade de aves e morcegos por impacto cos aeroxeneradores e perturbacións sobre a súa utilización dos hábitats na contorna do parque eólico durante todas as fases do ciclo vital.
 - d. Contemplar a inclusión de todas as medidas preventivas e/ou correctoras recomendadas para os os

hábitats esenciais (lugares de alimentación, cría, dispersión, muda, descanso, parada migratoria e invernada) nos Plans de conservación de especies ameazadas que teña elaborados (ou en elaboración) a Xunta de Galicia de acordo co previsto nos artigos 15 e 16 do Decreto 88/2007.

3. Que o Estudio de Impacto Ambiental avalíe a mortalidade de anfibios, réptiles, aves e mamíferos nos viais de acceso (atropelo e atrapamento en gabias, taxearas, pasos canadienses, etc.) e nas liñas de evacuación e a adopción de medidas eficaces para mitigala.
4. Que o EIA avalíe os impactos acumulativos e sinérxicos cos outros parques eólicos (autorizados ou proxectados, incluídas as repotenciacións), así como das restantes infraestruturas asociadas (tendidos eléctricos, subestacións, pistas de acceso, etc.), nun radio de 10-15 km.
5. Que se esixa ao promotor do proxecto o cumprimento das recomendacións de SEO/BirdLife (véxase Atienza et al., 2011) e da Sociedad Española para la Conservación y Estudio de los Murciélagos (SECEMU; véxase González et al. 2013) para reducir o impacto do parque eólico sobre as poboacións de aves e de quirópteros:
 - a. Evitar a instalación de aeroxeneradores a menos de 200 m de distancia a hábitats de risco: formacións boscosas naturais, cursos e masas de auga, crestas e collados entre montañas.
 - b. Evitar a instalación de aeroxeneradores a menos de 2 km de distancia de refuxios de interese rexional, nacional ou internacional para a conservación dos quirópteros.
 - c. Reducir a atracción que exercen sobre as aves (e indirectamente os quirópteros, pola atracción de insectos) as balizas para seguridade aérea situadas na parte superior dos aeroxeneradores, instalando modelos que non emitan luz de xeito contínuo, senón intermitente e coa menor duración posible dos intervalos de encendido.
 - d. Evitar a instalación de parques eólicos en zonas con máis de 20 días/ano de néboa, pois as condicións de baixa visibilidade (menos de 200 m en horizontal) están asociadas co risco de colisión das aves.
 - e. Incremente a visibilidade das hélices polas aves, pintándoas con pintura distintiva ou UV.
 - f. Instalar modelos de aeroxeneradores que funcionen con menor velocidade de rotación.
 - g. Deter a actividade das turbinas en caso de condicións que agravan o risco de mortalidade por colisión: meteoroloxía adversa e noites con paso migratorio importante.
 - h. Establecer o arranque dos aeroxeneradores a velocidades de vento maiores de 5-6 m/s nos periodos de maior mortalidade de morcegos (primeiras horas da noite e meses de xullo a outubro), pois permite reducir en máis dun 50% a mortalidade de morcegos cunha perda de produción enerxética de apenas un 1% anual.
 - i. Instalar sistemas de detección remota de aves e morcegos en tempo real, que activen automaticamente o sistema de alerta e parada dos aeroxeneradores cando hai aves ou morcegos presentes dentro da zona de risco de colisión.
6. Que se esixa ao promotor do proxecto a implementación dun Programa de Vixilancia Ambiental rigoroso (véxanse Atienza et al., 2011; González et al. 2013) que contemple:
 - a. Realizar un seguemento da mortalidade de aves e morcegos por personal cualificado con utilización de cans adiestrados (as simples inspeccións oculares teñen escasa fiabilidade), cunha periodicidade axeitada (quincenal en inverno, semanal en primavera e outono, e cada dous días en verán) durante un ano antes de autorizar as obras de construción do parque eólico e alomenos durante 3 anos despois da súa entrada en funcionamento, complementados con estudos de control ao cabo de 5, 10 e 15 anos.
 - b. Realizar ensaios de detección de cadáveres polos observadores e de taxa de desaparición dos mesmos en función da climatoloxía e do consumo por especies carroñeras, para poder estimar a mortalidade real a partires da mortalidade detectada.

- c. Avaliar o impacto do parque eólico por perda ou deterioro de hábitats e molestias á fauna de aves e quirópteros. Como zona de control debe establecerse un área con vexetación e estrutura da paisaxe semellante sita alomenos a 500 m dos aeroxeneradores.

En Santiago de Compostela, a 18 de xullo de 2017

O Presidente da SGHN,

Serafín González Prieto

BIBLIOGRAFÍA CITADA

- ▶ Atienza, J.C., I. Martín Fierro, O. Infante, J. Valls y J. Domínguez. 2011. Directrices para la evaluación del impacto de los parques eólicos en aves y murciélagos (versión 3.0). SEO/BirdLife, Madrid.
- ▶ González, F., Alcalde, J. T. & Ibáñez, C. (2013). Directrices básicas para el estudio del impacto de instalaciones eólicas sobre poblaciones de murciélagos en España. SECEMU. Barbastella, 6 (núm. especial): 1-31.